

دوتيا دى مىش پوزىتىپ خىلەتتە چىكايلىر - 2

گەدەپىيات پىشۋاسى

ھېمىنگۋاي

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

دۇنيامىكى شەۋرە خەلقلىرىنىڭ قەدىمكى يوللىرى

كەدەپىيات پېشقاسى ھېمىگۋاي

ئاپتورى : ئايۇ ، زېخۇا

تەرجىمە قىلغۇچى : ئارزىگۈل سابىت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

文学行者 - 海明威: 维吾尔文/阿字. 泽华编著: 阿孜古丽·沙比提译. - 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2000.3 (2009.4 重印)

(世纪人物传记故事丛书·第2集/刘俊峰主编)

ISBN 978-7-228-05586-9

I. 文... II. ①阿... ②泽... ③阿... III. 海... 生平事迹 - 维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I25

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第76827号

责任编辑	艾克巴尔·艾力
责任校对	热娜·阿布力米提, 阿达莱提·麦合苏提
特约校对	亚森·扎依莫夫
封面设计	祖力喀尔装帧
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
电 话	0991-2827472
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
经 销	各地新华书店
开 本	880×1230毫米 32开本
印 张	3.75
版 次	2000年3月第1版
印 次	2009年4月第2次印刷
印 数	4001 - 7000
总 定 价	80.00 元
单 价	8.00 元

بۇ كىتاب بېيجىڭ كۈتۈپخانا نەشرىياتىنىڭ 1997 - يىلى 1 - ئاي 1 - نەشرى،
1997 - يىلى 1 - ئاي 1 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据北京图书馆出版社1997年1月第1版、1997年1月第1次印刷
本翻译出版

دۇنيادىكى مەشھۇر شەخسلەر ھەققىدە ھېكايىلەر — 2

ئەدەبىيات پېشۋاسى — ھېمىڭۋاي

ئاپتورى: ئا.بۇ.زې.خۇا
تەرجىمە قىلغۇچى: ئارزۇگۈل سابىت
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەكبەر ئەلى
مەسئۇل كوررېكتورى: ئادالەت مەخسۇت، رەنا ئابلىمىت
تەكلىپلىك كوررېكتورى: ياسىن زايموف
مۇقاۋىسىنى لايھىلىگۈچى: زۇلقەر لايھىچىلىكى
نەشر قىلىق تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830001
تېلېفون: 2827472 - 0991
باسقۇچى: ئۈرۈمچى بايخۇرەڭلىك مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتى
ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلار
فورماتى: 880 × 1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما ئاۋىقى: 3.75
نەشرى: 2000 - يىلى 3 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى: 2009 - يىلى 4 - ئاي 2 - بېسىلىشى
تراژى: 4001 - 7000
كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 228 - 05586 - 9
ئومۇمىي باھاسى: 80.00 يۈەن
يەككە باھاسى: 8.00 يۈەن

كىرىش سۆز

ئېرنېست ھېمىڭۋاي (1899 — 1961) دۇنيا ئەدەبىيات مۇنبىرىدە شۆھرەت قازانغان ئامېرىكىنىڭ ھازىرقى زامان داڭلىق يازغۇچىسى. ئۇ «گاڭگىرىغان ئەۋلاد» نىڭ ۋەكىلى دېگەن نام بىلەن مەشھۇر. ئۇنىڭ ئۇسلۇبى ۋە ئەدەبىي ژانىرلىرى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدا تەسىرى چوڭقۇر بولغان ھەمدە بىر مەزگىل تازا دەۋران سۈرگەن. ئۇ 1954 - يىلى شەرەپ بىلەن نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن.

ھېمىڭۋاي باشتىن - ئاخىر زىيالىيلارغا قارشى تۇرۇش پوزىتسىيىسىدە بولۇپ كەلگەن، مەدەنىيەت مەركىزىدىن ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ، كەسپداشلىرى بىلەن ئەپ ئۆتەلمىگەن، تۇرمۇشتا قالايمىقان بولۇپ، نام - مەنپەئەت قوغلىشىش بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئەدەبىيات - سەنئەت ئۈچۈن ئۆزىنى بېغىشلاش روھىنى يوقاتقان، ھېمىڭۋاينىڭ نام - شۆھرەت قازىنىش جەريانىنى ئوخشاش بولمىغان بەش باسقۇچقا بۆلۈشكە بولىدۇ، ئۇنىڭ ھاياتىنىڭ ھەر 10 يىلىدا بىر چوڭ داۋالغۇش بولغان. 20 - يىللاردا ئۇ پۈتۈن دۇنيانىڭ دېگۈدەك ماختىشىغا سازاۋەر بولغان. 1929 - يىلى يازغان «قورال - ياراغ بىلەن مەڭگۈلۈك خوشلىشىش» دېگەن ئەسىرى بىلەن ئەڭ يۇقىرى شۆھرەتكە ئېرىشكەن. ئۇنىڭ 30 - يىللاردىكى ئەسەرلىرى سەگەك ئۈزۈرچىلەر تەرىپىدىن قاتتىق تەنقىد قىلىنغان، لېكىن 1940 - يىلى يازغان «ئەجەل سىگىنالى كىم ئۈچۈن چېلىندى» دېگەن ئەسىرى ئۇنىڭ نام - شۆھرىتىنى يەنە بىر قېتىم ئەسلىگە كەلتۈرگەن. 40 - يىللاردا ئۇ ئاساسىي جەھەتتىن ياخشى ئەسەرلەرنى ئىجاد قىلالىمىغان، 1950 - يىلىدىكى ئومۇميۈزلۈك ئەيىبلەشكە ئۇچرىغان «دەريادىن ئۆتۈپ ئورمانلىققا كىرىش»

ناملىق ئەسىرى بىلەن بىر مەزگىل جىمىپ كەتكەن. بىراق، ئىككى يىلدىن كېيىن، ئۇ يەنە «بوۋاي ۋە دېڭىز» دېگەن ئەسىرى بىلەن ئادەم ھەيران قالغۇدەك مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەن. ئۇ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى توققۇز يىلىدا بىر پارچىمۇ كىتاب يازمىغان. لېكىن، 1964 - يىلى تەۋەررۈك ئەسىرى «كۆچمە زىياپەت» نەشر قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇ يەنە يۇقىرى نام - شۆھرەتكە ئېرىشكەن.

ھېمىڭۋاي تەبىئەت دۇنياسىنى، دەھشەتلىك كەچۈرمىشلەرنى ۋە تۇيۇقسىز ئۆلۈملەرنى ئاجايىپ ئىستېدات ۋە ئىشقى بىلەن تەسۋىرلىگەن. ئۇرۇشتىكى قەھرىمانلىق بىلەن پاجىئەلىك ئاقىۋەتلەرنى، روھىي جەھەتتىكى تۇراقسىزلىق بىلەن ھاياتقا سۇس قاراش خاھىشلىرىنى ماھىرلىق بىلەن سۈرەتلىگەن. ئۇ ئىتالىيە، فرانسىيە، ئىسپانىيە ۋە ئافرىقىلارنىڭ تەڭداشسىز ئوبرازىنى ياراتقان. ئۇ كۈچلۈك غايىگە ئىگە ئىدى، قىزىققاق، غەيرەتلىك، قەيسەر ئىدى. ئۇ ئىش - ئىشرەت بىلەن جاپالىق ئىشلەشنى ئادەم ھەيران قالغۇدەك بىرلەشتۈرۈپ، قائىدە - يوسۇن ۋە تېخنىكىنىڭ ئۇلۇغ ئۇستازىغا ئايلىنىپ، كۈچ - قۇدرەتنىڭ نۇرىنى چاچقاندى. بىر سەنئەتكار بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭ يازغانلىرى قارچىغىنىڭ ئۇچۇشىدەك شۇنداق راۋان، شۇنداق چۈشىنىشلىك ئىدى.

ھېمىڭۋاينىڭ سۆز بايلىقى بىزنىڭ تىللىرىمىزدا ھازىرمۇ ھاياتىي كۈچىنى ساقلاپ كېلىۋاتىدۇ — بۇرۇقتۇرمىچىلىق ئىچىدە قالغان گۈزەللىك، پارچىلىۋېتىلگەن تىنچلىق، چۈشتىن كېيىنكى ئۆلۈم، پاكىز ھەم نۇرغا چۆمۈلگەن يەر، كۆچمە زىياپەت... ئۇنىڭ ئاجايىپ خام خىياللىرى دۇنيا مەدەنىيىتىدە ئۆچمەس تەسىر قالدۇردى. ئۇنىڭ نەسرلىرى ئاددىي، قىسقا، مىغىزلىق ئىدى. 1954 - يىلى ئۇنىڭغا نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتى بېرىلگەندە، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ھازىرقى زامان ئېپىك نەسرچىلىك قابىلىيىتى ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈلگەن.

ئۇنىڭ دۇنيا قارىشىدىكى زىددىيەتلەر بىلەن ئېغىر كېسەل ئۇنى ئارامدا قويىمىدى، ھېمىڭۋاي 1961 - يىلى ئوۋ مىللىتى بىلەن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى.

مۇندەرىجە

1.....	جەمەت نەسەبنامىسى	بىرىنچى باب
7.....	ئۆسمۈرلۈك دەۋرى	ئىككىنچى باب
13.....	كىشىلىك دۇنياغا قەدەم بېسىش	ئۈچىنچى باب
21.....	ياۋروپادا تۇرۇشلۇق مۇخبىر	تۆتىنچى باب
29.....	يازغۇچىلىق ھايات	بەشىنچى باب
36.....	ئىككىنچى قېتىم ئۆيلىنىش	ئالتىنچى باب
43.....	كېۋىست	يەتتىنچى باب
51.....	ئافرىقىغا سەپەر	سەككىزىنچى باب
56.....	ئىسپانىيە ئۇرۇشى	توققۇزىنچى باب
63.....	مەلۇم ئىشنىڭ ئاخىرى	ئونىنچى باب
69.....	نەزەر قورۇقى ۋە جۇڭگو	ئون بىرىنچى باب
77.....	قەيسەر جەڭچى	ئون ئىككىنچى باب
85.....	بارى بىلەن ئۆتكەن كۈنلەر	ئون ئۈچىنچى باب
90.....	ئادىئاننا	ئون تۆتىنچى باب
94.....	ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ئۆلۈمى	ئون بەشىنچى باب
	ئىككىنچى قېتىملىق ئوۋچىلىق	ئون ئالتىنچى باب
99.....	ساياھىتى	
103.....	خەتەرلىك ياز پەسلى	ئون يەتتىنچى باب
108.....	ھاياتىنىڭ ئاخىرقى دەقىقىلىرى	ئون سەككىزىنچى باب
113.....	ھېمىڭۋاي يىلنامىسى	

بىرىنچى باب جەمەت نەسەبنامىسى

1899 - يىلى 21 - ئىيۇل ھېمىڭژاڭ چىكاگونىڭ غەربىگە 10 مىل كېلىدىغان ئوئاك پاراكنىڭ شىمالىي كوچىسىدىكى بىر ئۆيدە دۇنياغا كەلدى. ھېمىڭژاڭنىڭ دادىسى ئېدېر ئىشى بېسىق دوختۇر ئىدى. ئۇ ئۈچ سۇغۇرتا شىركىتى ۋە بوردىن سۈت شىركىتىنىڭ تەكشۈرگۈچىسى، ئوئاك پاراك دوختۇرخانىسى تۇغۇت بۆلۈمىنىڭ مۇدىرى ئىدى. ئۇ يەنە ئومۇرتقا ئوپىراتسىيىسىدە ئىشلىتىدىغان ئامبۇرنى كەشىپ قىلغان. ئۇ ئۆمرىدە 3000 بالىنى تۇغدۇرغان، ئۆزىنىڭ ئالتە بالىسىمۇ شۇنىڭ ئىچىدە.

ئېدېر غوللىرى كەڭ، قۇش بۇرۇن، ئورۇق ئېڭىكىنى قويۇق ساقال باسقان ئادەم ئىدى، ھەرىكىتى چاققان، كۆزلىرى ئۆتكۈر، مەجەزى سەل ئىتتىك ئىدى. ھېمىڭژاڭنىڭ بالىلىق چاغلىرىدىكى دوستلىرىنىڭ ھەممىسى ئېدېرنى بەك رەھىمسىز دېيىشىدۇ. پەقەت بىر قىز ساۋاقدىشىلا ئېدېرنىڭ ئاق كۆڭۈل، لېكىن تاشقى قىياپەتكە ئەھمىيەت بەرمەيدىغانلىقىنى كۆرگەن. «ئېدېر دوختۇر قانداقلا بولسۇن سۆيۈملۈك ئادەم ئىدى، — دەيدۇ ئۇ قىز، — لېكىن ئۇنىڭ خوتۇنى ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلىدىغان، ئۇنىڭ ئۈستۈشلىرىنى ئوڭشايدىغان ئىشلارنى قىلمايتتى. ئۇ ئايال ھېمىڭژاڭنىمۇ كۆڭۈل بۆلمەيتتى. ئەلۋەتتە، ئېدېر ئۆزىمۇ بەك بولۇمسىز، ئۆزىنى ئوڭشاپ - تۈزەشتۈرۈپ يۈرمەيتتى. بۇ ئۇنىڭ دوختۇرلۇق كەسپىدە چوڭراق ئۇتۇق قازىنالمىغانلىقىنىڭ سەۋەبىدىن بولسا كېرەك، بولمىسا ئۇنى ھەممە ئادەم ياخشى كۆرەتتى.»

ئېدېرنىڭ كىچىك ئوغلى لېستېر دادىسى ئۈستىدە

توختىلىپ: «دادام بەك زالىم ئىدى، ھەرقانداق ئىشنى قىلسا ئالدىراپ جىددىيلىشىپ كېتەتتى، خېلى ۋاقىتلار ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىنمۇ كۆڭلى ئارامغا چۈشمەيتتى» دەيدۇ.

ھېمىڭۋېينىڭ ئاپىسى گىرېس 1872 - يىلى چىكاگودا تۇغۇلغان، دىنىي جەمئىيەتنىڭ تەسىرى ئاستىدا چوڭ بولغان. ئۇ كىچىك ۋاقتىدا جەمئىيەتنىڭ ئىرسىيەت كېسىلى سىكارلاتىنا بەزىكى بىلەن ئاغرىغاچقا، كېيىن نۇردىن قورقىدىغان بولۇپ قالغان، دائىم قاراڭغۇ ئۆيگە كىرىۋېلىپ كۆزلىرىنى ئارام ئالدۇراتتى. گىرېس چاچلىرى ئالتۇن رەڭ، كۆزلىرى زەڭگەر، تېرىسى قىزىل، ئۆزى بەكلا ئوچۇق - يورۇق ئىدى. ئۇ ئۆزى تۇرۇشلۇق بازار تەۋەسىدە بىرىنچى بولۇپ ۋېلىسپىت مىنگەن قىز. بالا ۋاقتىدا ئاتا - ئانىسى بىلەن ئەنگىلىيگە ئىككى قېتىم ساياھەتكە بارغان. ئۇ تالانتلىق تۆۋەن ئاۋازلىق ناخشىچى ئىدى، لېكىن سەھنە چىرىغى كۆزىگە زىيان قىلىدىغان بولغاچقا، يەنە بىرى ئېدىر ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىمەن دەپ تۇرۇۋالغاچقا، ئۇ ئىستىقبالى بار بۇ كەسپتىن ۋاز كەچكەن.

ئېدىر گىرېسنىڭ كەينىگە كىرىپ يۈرگەندە، گىرېس ئۆزىنى قاقچۇرۇپ يۈرگەن، لېكىن ئېدىر ئۇنىڭغا توي قىلغاندىن كېيىن ئۆي ئىشىغا سالمايدىغانلىقى توغرىسىدا ۋەدە بېرىپ، ئۇنى ئىندەككە كەلتۈرگەن. كېيىن ھەقىقەتەن قىلغان ۋەدىسىدە تۇرغان، ئۇ بالىلىرىنىڭ ناشتىلىقىنى ئۆزى قىلىپ بەرگەن، خوتۇنىنىڭ ناشتىلىقىنىمۇ كارىۋىتى ئۈستىگە تەييارلاپ بەرگەن. ئېدىرنىڭ دوختۇرلۇق خىزمىتى ئالدىراش بولسىمۇ، نەرسە - كېرەك سېتىۋېلىش، تاماق ئېتىش، كىر يۇيۇش، ئۆيگە قاراش، خىزمەتكارلارنى باشقۇرۇش دېگەندەك ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى قىلغان. گىرېس بولسا ئائىلىدە ئۆزى بەگ، ئۆزى خان ئىدى. ئۇ تولىمۇ شەخسىيەتچى ئىدى. ئۇنىڭ بالىلىرىنىڭ سۈيۈك لاتىلىرىنى يۇيۇش، بالىلىرى ئاغرىپ قالسا قاراش، ئۆيلەرنى تازىلاش، تاماق ئېتىش، قاچا - قۇچا

يۇيۇش دېگەندەك ئىشلار بىلەن قەتئىي خۇشى يوق ئىدى. ئۇنىڭ قولى تاماققا تۈزۈك كەلمىسىمۇ، لېكىن مېچىگاندىكى كىچىك داپچىسىدا ھەممە نەرسە تەل ئىدى.

ئوئاڭ پاراكتا قوشنا بولۇپ ئولتۇرغانلار گرېسنى مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ: ئۇ ئېگىز بوي، تولغان ئايال ئىدى، لېكىن كونا پاسوندا ياسىنىپ يۈرەتتى، پۇتىنىڭ ئۇچىلا كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان ئۇزۇن كۆڭلەك كىيىپ يۈرەتتى. ئۇنىڭ كۈنلىرى باشقىلارغا ناخشا - مۇزىكا ئۆگىتىش، مۇزىكا كېچىلىكى ئۇيۇشتۇرۇش، رەسىم سىزىش بىلەنلا ئۆتەتتى. ئۇ پۈتۈن زېھىن - قۇۋۋىتىنى سەنئەتكە قارانتاندى. ئۇنىڭ زېھىن - قۇۋۋىتى ئۇرغۇپ تۇراتتى، تەسەۋۋۇرغا باي، باشقىلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلالايدىغان سېھرىي كۈچكە ئىگە ئىدى.

ئومۇمىي جەھەتتىن ئېيتقاندا، ئېدېر بىلەن گرېسنى بەختلىك ئەر - خوتۇنلار دېيىشكە بولاتتى. ھەر ئىككىسى بويىنى قاتتىق، مەجەزى ئىتتىك، ئوخشاشلا راھەت - پاراغەت ئىزدەيدىغان بولغاچقا، تۇرمۇشتا تازا ماسلىشىپ كېتەلمەيتتى، بەزىدە ئايرىلىپ تۇرىدىغان بولغاچقا، ئۇرۇش - جېدەل قىلىدىغان ۋاقىتلىرى ناھايىتى ئاز ئىدى. ئېدېر گرېسنىڭ پەۋقۇلئاددە ھاياتىي كۈچىنى قەدىرلەيتتى، گرېس بولسا ئېرنىڭ پۇختا ۋە ئىشەنچلىك تەرىپىنى ياقتۇراتتى. ئېدېر گرېس خۇشال بولىدىغانلا ئىش بولسا ئۇنىڭغا يول قوياتتى، ھەتتا ۋاقتى كەلگەندە ئۇنىڭ ئۈچۈن مەلۇم نەرسىسىنى قۇربان قىلىۋېتەتتى. خۇددى ھېمىڭۋاينىڭ ئەسىرى «قورال - ياراغ بىلەن مەڭگۈلۈك خوشلىشىش» تا بىر ئىتالىيلىك پوپ ئېيتقانداك: «ئەگەر سەن ئۇنى سۆيسەڭ، ئۇنىڭغا بىرەر ئىش قىلىپ بېرىشتىن، ئۇنىڭ ئۈچۈن قۇربان بېرىشتىن ئايانمايسەن.»

ھېمىڭۋاينىڭ بوۋىلىرى ئامېرىكىنىڭ جەنۇب - شىمال ئۇرۇشىغا قاتناشقان، ئۇلارنىڭ ئائىلىسى بۇنىڭدىن پەخىرلىنىدۇ. ھېمىڭۋاينىڭ ئانا تەرەپ بوۋىسى ئوست خوئېر

1840 - يىلى ئەنگلىيىنىڭ شېففېرد دېگەن يېرىدە تۇغۇلغان،
 1861 - يىلى مارتتا ئۇ ئائىلىسى تۇرۇشلۇق دىبىك چارۋىچىلىق
 مەيدانىدىن ئايرىلىپ، ئىئوۋا شتاتى ئاتلىق ئەسكەرلەر بىرىنچى
 پىدائىيلار پولكىغا قاتناشقان. ئۇ ئاتقا كېرەكلىك جابدۇقلارنى
 ئۆزى تەييارلىغان، ۋەزىپە ئۆتەش مۇددىتى ئۈچ يىل ئىدى. 1862 -
 يىلى ئاپرىلدا مىسسورى شتاتىنىڭ ۋولنسىبېرگ دېگەن يېرىدە
 ئۇنىڭ سول پۇتىغا بىر پاي ئوق تەگكەن. ئوق پۇتىدىن
 ئېلىۋېتىلمىگەچكە، ئۇ ئات مىنىشكە ئامالسىز قالغان، شۇڭا
 ھەربىي خىزمەتكە قاتنىشىپ بىر يىلدىن كېيىن يېنىك
 مېيپىلەر قاتارىدا ھەربىي سەپتىن چېكىنىشكە مەجبۇر بولغان.
 ئۇ ھۆكۈمەت تەرىپىدىن بېرىلىدىغان ھەربىي سەپتىن چېكىنىش
 پۇلىنى مەردلىك بىلەن رەت قىلغان. «مەن ۋەتەن ئۈچۈن ھەربىي
 خىزمەت ئۆتەشنى ئۆز ئىختىيارىم بىلەن تاللىۋالغان، ئۇنىڭغا
 ھەق ئالسام بولمايدۇ» دەيدۇ ئۇ. خوتېر كېيىن ئەنگلىيە
 مۆتىۋەرلىرىگە خاس چىرايلىق ساقال - بۇرۇت قويۇپ، بېشىغا
 ئاق رەڭلىك يوركشىرى شىلەپىسىنى كىيىپ يۈرگەن. كېيىن
 چىكاگودا پىچاق، قىلىچلارنى توپ سېتىش تىجارىتى بىلەن
 شۇغۇللىنىپ بېيىپ كەتكەن.

ھېمىڭۋاي بۇ بوۋىسى توغرىسىدىكى خېتىدە ئۈچ نۇقتىنى
 كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ: ئەسكەرلەرگە خاس باتۇر، ئاياللارغا خاس
 شەخسىيەتچى، ئەركەككە خاس ئۆزىنى قۇربان قىلالايدۇ. مانا بۇ
 تەرەپلەر ھېمىڭۋاينىڭ ھاياتىدىمۇ قايتىدىن كۆرۈلگەن.

ھېمىڭۋاينىڭ ئاتا تەرەپ بوۋىسى ئانسون تايلىور ھېمىڭۋاي
 ئائىلىسى خوتېر ئائىلىسىنىڭ قارشى تەرىپىدە ئولتۇراتتى.
 ئانسون ئەسكەر، ۋەتەنپەرۋەر زات ئىدى، شانلىق ئۇرۇش
 تۆھپىلىرىنى دائىم ئەسلەپ تۇراتتى. ئۇرۇش ئاخىرلاشقاندىن
 كېيىن، ئانسون ئىللىنوئىستكى ۋېلتون ئىنستىتۇتىدا خىزمەت
 قىلغان، چىكاگو خرىستىئان دىنىي ياشلار بىرلەشمىسىنىڭ باش
 كاتىپلىقىغا ئارقىمۇ ئارقىدىن سايلىنىپ، 10 يىلدىن ئارتۇق

ۋەزىپە ئۆتىگەن ھەمدە ئىنجىلنى تارقاقچى دىۋايت مودى بىلەن يېقىن ئاغىنە بولۇپ ئۆتكەن. ئانسون تەقۋادار، سادىق دىنىي مۇرىت ئىدى، ھاراق چەكلەش ھەرىكىتىگە ئاكتىپ قاتناشقانىدى. ئۇ يەنە بىرىنچى چېركاۋنىڭ مۇراسىم باشقۇرغۇچىسى بولغان. ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى، ئىككى قىزى بار ئىدى، ھەممىسى ئوھىئو شتاتىنىڭ ئوبېرلىن ئىنستىتۇتىدا ئوقۇيتتى.

ھېمىڭۋايىنىڭ دادىسى ئېدېر 1928 - يىلى ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان. ئۇ ھايات ۋاقتىدا دادىسى ئانسون قىسمىدىن ئالغاچ كەلگەن قېلىپتا ئوقۇيىتتى، ئۇ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان قورالمۇ ئانسون قىسمىدىن ئالغاچ كەلگەن مىلتىق ئىدى. ئانسوننىڭ بۇ نەۋرىلىرىمۇ بوۋىسى سۆزلەپ بېرىدىغان جەنۇب - شىمال ئۇرۇشىدىكى قەھرىمانلىق ھېكايىلىرى ئىچىدە چوڭ بولغان. ئۇلار ئۇرۇشنى خاتىرىلەش نامايىشىغا ھەر يىلى قاتنىشاتتى، بوۋىسىنىڭ ئۈچىسىدا ھەربىيچە فورما، سەپ ئىچىدە مەغرۇر كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرەتتى. ئانسون يەنە ئىلگىرىكى ئۇرۇش توغرۇلۇق خەۋەر ۋە سۈرەتلەر بېسىلغان بىر مۇنچە گېزىتنى يىغىپ قويغان، جەنۇبقا دەم ئېلىشقا بارغاندا، جەنۇب بىرلەشمە ئارمىيىسىنىڭ قىسمىدىن چېكىنگەن ئەسكەرلىرى بىلەن ئۆتكەن ئۇرۇش مەنزىرىلىرىنى ئەسلىشەتتى. ئانسوننىڭ جەنۇب - شىمال ئۇرۇشى توغرىسىدىكى مەدھىيىلىرى دوكتور ۋىليام بارتوننىڭ ئىلھام بېرىشىگە ئېرىشكەن، بارتون بىرىنچى چېركاۋنىڭ پوپى بولۇپ، جەنۇب - شىمال ئۇرۇشى توغرۇلۇق نەچچە پارچە كىتاب يازغانىدى.

ھېمىڭۋاي بوۋىسى ئانسون ۋە دوكتور بارتوننىڭ تۈرتكىسى ئاستىدا، بالىلىق دەۋرىدىن باشلاپلا ھەربىي ئىشلارغا دائىر تارىخىي كىتابلارنى ئوقۇشقا باشلىغان ھەمدە ماتېبۇ برادىنىڭ رەسىملەر توپلىمىنى تەتقىق قىلغان. بۇ رەسىملەردىكى قورقۇنچلۇق تەپسىلاتلار ئۇنىڭ تەسەۋۋۇر كۈچىنى بېيىتقان.

ھېمىڭۋاي ئۇرۇش تېمىلىرىغا باشتىن - ئاخىر دىققەت قىلىپ كەلگەن، ئۇنىڭ ئەسەرلىرى ئىچىدە 26 كىتاب ئۇرۇش تېمىلىرىغا بېغىشلانغان. ئۇ دائىم ئاجايىپ ئىپتىخار ئىچىدە ئوغۇللىرى بىلەن جەنۇب - شىمال ئۇرۇشى توغرىلىق مۇڭدېشىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ چوڭ ئوغلى 2 - دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن نېگىر زاندارمىلار ئەترىتىگە باشلامچى بولغاندا، ھېمىڭۋاي: «بۇ بوۋاي ئانىسىنىڭ نېگىرلار قىسمىغا باشلامچى بولغانلىقىنى ئېسىمگە سالدى» دەيدۇ.

ھېمىڭۋاينىڭ تۆت ھەدە - سىڭلىسى بار، ئۇ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغىنى چوڭ سىڭلىسى ئۇرسۇلا. ئۇرسۇلا ئۇلارنىڭ ئائىلىسىدىكى بىردىنبىر بويى پاكار قىز، چىراي - شەكلى ھېمىڭۋايغا ئوخشاپ كېتىدۇ، مېجەز - خۇلقىمۇ ئۇنى قويۇپ چۈشكەن. ئۇرۇشتىن كېيىن ھېمىڭۋاي ئەڭ قىيىن كۈنلەرگە قالغاندا، ئۇرسۇلا ئۇنىڭغا تەسەللى بولغان. شۇڭا، ھېمىڭۋاي ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئائىلىسىدىكىلەر ئىچىدە پەقەت ئۇرسۇلا بىلەنلا باشتىن - ئاخىر ئالاقىسىنى ئۈزمەي كەلگەن. ئۇنىڭدىن كىچىك سىڭلىسى سېنلى، تولىمۇ تەرسا قىز، ئۆزى تەنھەرىكەتچى، ئۇنىڭ ئوبرازى ھېمىڭۋاينىڭ ئۈچ ئەسىرىدە كۆرۈلىدۇ: «ئەسكەرلەر ئائىلىسى» دېگەن ئەسىرىدە ئۇ قورغان توپ تەنھەرىكەتچىسى خېلىن؛ «ئاتا ۋە بالا»دا دوروتى؛ «ئاخىرقى شادلىق بېغى»دا ئۇ ئاشۇ «ئەڭ پاكار» قىز بولۇپ، نىكىنىڭ چارلىغۇچىلاردىن كېچىپ قۇتۇلۇشىغا ياردەملىشىدۇ. ئۇنىڭ ئەڭ كىچىك سىڭلىسى كارول، ئۇ زالىم ئاكا - ھەدىلىرىنىڭ باشقۇرۇشىدىن بىردەممۇ قۇتۇلالمايدۇ، ئۇ ئاكا پاراك ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان مەزگىللىرىدىمۇ ئۇلارنىڭ قاتارىغا قوشۇلالمايدۇ. ئەڭ كىچىك ئىنىسى لېستېر، ھېمىڭۋايدىن 16 ياش كىچىك، 30 - يىللاردىن ئىلگىرى ئۇنىڭ ھېمىڭۋاي توغرىلىق بىلىدىغانلىرى ناھايىتى ئاز ئىدى.

ئىككىنچى باب ئۆسمۈرلۈك دەۋرى

گرېس ھەممە بالىلىرىنىڭ بالىلىق ھاياتىدىن خاتىرە قالدۇرغان. ئۇ ھېمىڭۋاي دۇنياغا كەلگەن كۈنى ئالاھىدە قىلىپ مۇنداق خاتىرىلىگەن: بۇ ئاتونۇش سەيىنىڭ بۇ گۈزەل دۇنياغا كەلگەنلىكىنى قوشلار ئەڭ يېقىملىق ناخشىلىرى بىلەن قارشى ئالدى. گرېس تۇنجى ئوغلىنى ئېمىتىپ، قوينىدىن ئايرىماي چوڭ قىلغان. ئۇنىڭ خاتىرىسىدە، ھېمىڭۋاي ئاپىسى بىلەن ئۇخلاشنى ياخشى كۆرەتتى، تۈن بويى ئەمچەكنى ئاغزىدىن ئايرىمايتتى، دېگەن جۈملىلەر بار.

ھېمىڭۋاي تۇغۇلۇپ يەتتە ھەپتىدىن كېيىن مېچىگاننىڭ شىمالىدىكى ۋولس كۆلىگە ئويناپ كېلىشكە ئېلىپ بېرىلغان، بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم سىرتقا ئاچىقىلىشى ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار ھەر يىلى يازدا ۋولس كۆلىگە بېرىپ تۇرغان، جەمئىي 20 قېتىم بارغان. ئەگەر ئوئاك پاراكتىكى ئەخلاق تەربىيىسى، دىن ۋە مۇزىكا قاتارلىقلارنى ھېمىڭۋاينىڭ ئاپىسى تەرەپنىڭ مەنئۇ دۇنياسىغا ۋەكىللىك قىلىدۇ دېسەك، ئۇ چاغدا، ۋولس كۆلى بويىدىكى كەپىدە ئۆتكۈزگەن ئەرەكەن تۇرمۇش، بىپايان كەتكەن يايلاقلارنى ئۇنىڭ دادىسى تەرەپنىڭ پادىشاھلىقى دېيىشكە بولىدۇ. يازدا شەھەر ئىچى بەك ئىسسىپ كېتىدىغان بولغاچقا، ھېمىڭۋاينىڭ دادىسى ئېدىر دوختۇرلۇقىنىمۇ تاشلاپ، سەھرادىكى ۋولس كۆلى بويىغا بېرىپ يازنىڭ تومۇز ۋاقىتلىرىنى ئۆتكۈزۈپ كېلەتتى. ئۇلار ئائىلە بويىچە كېمىگە ئولتۇرۇپ چىكاگودىن مېچىگاننىڭ خاربور سىپىرىنگىغا، ئۇ يەردىن ماشىنا بىلەن كۆلنى ئايلىنىپ پېتوسكىيغا بېرىپ، ئاندىن ئۇدۇل ۋولس كۆلىگە قايتىپ كېلەتتى. ھېمىڭۋاينىڭ

مۇشۇ جەرياندىكى تۇرمۇشتا پەيدا بولغان قىزىقىشلىرى ئۇنىڭ كېيىنكى ۋاقىتلاردا بېلىقچىلىق ۋە ئوۋچىلىققا قىزىقىش، قەيسەر، تۈرگۈن خاراكتېرىنى يېتىشتۈرۈپ چىققان.

خېكىكىلىپل فېن ھېمىڭۋاينىڭ مىچىگاندا چۈشكەن سۈرىتىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئەينى چاغدىكى ئەھۋالىنى مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ: ئۇ ئۇچىسىغا بۇغا تېرىسىدىن تىكىلگەن جۈل - جۈل كىيىم، بېشىغا كېلەڭسىز چىغ قالپاق كىيىۋالاتتى، قولىدا قومۇشتىن ياسالغان قارماق، ئۆشنىسىگە ئېغىر سېۋەت ئارتىۋالاتتى. ئۇنىڭ ئىلگىرىكى خەت - چەكلىرىدىمۇ كېيىنكى خەت - چەكلىرىدىكىگە ئوخشاش بېلىقچىلىق ۋە ئوۋچىلىقتىكى ئولجىلىرىغا دائىر سانلار خاتىرىلەنگەن. ئۇ تېخى ئالتە ياش ۋاقتىدا، مەكتەپنىڭ ئوتۇنخانىسىدا ئۇخلاۋاتقان بىر جەرەننى باغلىۋېلىپ، ئۇنى پالتا بىلەن رەھىمسىزلەرچە قىيما - چىيما قىلىۋەتكەن. ھېمىڭۋاينىڭ يەنە مىچىگاندا بىر مۇنچە خەتەرلىك سەرگۈزەشتىلىرى بار. مەسىلەن، ئۇ كىچىك ۋاقتىدا، تاغدىن پەسكە يۈگۈرۈپ چۈشكەندە ئاغزىغا بىر تال ياغاچنى چىشلىۋالغان، يىقىلىپ چۈشكەندە ياغاچ گېلىگە كىرىپ، ئىچىنى تىتما - تىتما قىلىۋەتكەن. يەنە بىرى، ئۇ قېپىقتا ئۇزۇن مەزگىل مۈكچىيىپ بېلىق تۇتقاچقا، بىر ئاز دۈمچەك بولۇپ قالغان.

ھېمىڭۋاي ئاستا - ئاستا چوڭ بولۇپ، ئۆسمۈرلۈك دەۋرىگە قەدەم قويغاندىن كېيىن، تەئىل ۋاقتلىرىدا گىمىدىلۋورتتىكى تۆمۈر زاۋۇتىغا بېرىپ تاقا ياسايتتى ياكى ئائىلىسىنىڭ كۆل بويىدىكى 40 مو يېرىنىڭ ئوت - چۆپ ۋە يېدىلىرىنى ئوراتتى، ياڭيۇ كولايىتى، پۇرچاق يىغاتتى، ھاردىم - تالدىم دېمەي ئىشلەيتتى. ھېمىڭۋاي بالىلىق چاغلىرىدىكى تۇرمۇش ئادىتىنى تاشلىمىغان، يىلدا بىر قېتىم تۇرۇشلۇق ئورنىنى ئالماشتۇراتتى. ھاۋا ئىسسىپ كەتكەن بورانلىق ۋاقىتلاردا، ئۇ ۋىيومىك ۋە ئايداخولارغا كۆچۈپ بېرىۋالاتتى. ئۇ مىچىگاندا

ئۆتكۈزگەن ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىدىكىگە ئوخشاش، روكى تاغ تىزمىسى ئەتراپىدىمۇ ئەركىن - ئازادە تۇرمۇش كەچۈرگەن. ھېمىڭۋاي ئۇئاك پاراك ئوتتۇرا مەكتىپىدىكى ھاياتىدا ھەممىدىن بەكرەك دەرىستىن سىرتقى پائالىيەتلەرگە بېرىلەتتى. ئۇ ئاشۇ جەريانلىرىنى يېزىپ چىقىپ، تەنتەربىيە پائالىيىتىدە نەتىجىگە ئېرىشەلمىگەنلىكىنىڭ ئورنىنى تولدۇرماقچى بولغان. ئۇ مەكتەپتە يېنىك ئاتلېتىكا پائالىيەتلىرىنى ئۇيۇشتۇراتتى، سۇ توپى، پۈتۈل ۋە سۇ ئۈزۈش مۇسابىقىلىرىگە قاتنىشاتتى، مۇنازىرە كۈلۈبىغا ئەزا ئىدى، يەنە مۇزىكا ئەترىتىگە قاتناشقاندى، گېزىتلەرگە دائىم ماقالە بېرىپ تۇراتتى. ئۇنى ئۇلارنىڭ سىنىپىنىڭ سەركىسى دېيىشكە بولاتتى. ئۇ يەنە «يارايىسەن، بىرۈمبىر» دېگەن درامىدا بېشىغا يالغان چاچ كىيىپ، رىتچاردنىڭ رولىنى ئالغان. ئۇ ئۆزىنىڭ رول ئېلىشىنى ئۆزى مەسخىرە قىلغان. ئۇ قوش بىسلىق قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھېمىڭۋاي سەھنىگە چىقتى، ئۇنىڭ كۆز ئالدى قاراڭغۇلىشىپ، باشلىرى ئايلىناتتى. ئۇ رولى خىيالغا كەلگەنچە ئويناۋەردى، بار قابىلىيىتىنى چىقىرىپ تىرىشىپ باققان بولسىمۇ، يەنىلا قاملاشتۇرالمىدى، نەتىجىدە ئۇنىڭ سىنىپى شۇ قېتىمقى دراما مۇسابىقىسىدە نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. لېكىن بۇ ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھاياتىدا بىردىنبىر ئېسىل رول ئالغىنى بولۇپ قالدى». مەكتەپنىڭ يىلنامىسىدە: «ئەقىل - ئىدراك جەھەتتە ھېمىڭۋاينىڭ ئالدىغا ھېچكىم ئۆتەلمىگەن» دېگەن خاتىرىلەر بار. ئۇ ئەسلىدە ئىللىنوئىس ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا ئەۋەتىلمەكچى بولغان، لېكىن ئۆزى بېرىشنى خالىمىغان.

ھېمىڭۋاي تەخمىنەن 1916 - يىلى تۇنجى قېتىم كەسپىي بوكس مۇسابىقىسىگە قاتناشقان ھەمدە تېزلا داڭلىق بوكسچى بولۇپ قالغان. كېيىن ئۇنىڭ چىكاگودا بوكس مۇسابىقىلىرىگە قاتناشقانلىقى توغرىسىدا، ئۇ ئۆزىنىڭ «قەيسەر» ئوبرازىنى تىكلەش ئۈچۈن بوكس مۇسابىقىسىگە قاتناشقان، نەتىجىدە

ئاغزى - بۇرنى ماكچىيىپ، ئۆلگۈدەك تاياق يېگەن، دېگەندەك گەپلەر تارقالغان، بۇلارنىڭ ھەممىسى يالغان. ئۇ ياشلىقىغا خاس سەزگۈر، قەيسەر، تۈرگۈن ئىدى. ئوئاك پاراك بازىرىنىڭ يەرلىك گېزىتى «كاۋچوك يوپۇرمىقى» نىڭ 1917 - يىلى 3 - فېۋرالدىكى سانىدا مۇنداق بىر خەۋەر بار: «ئوئاك پاراك ئوتتۇرا مەكتەپ ئاشخانىسىنىڭ ئۈچ ئايال خىزمەتچىسى كۆكتات ئېلىپ چىقىدىغان لىفتقا ئولتۇرغاندا، لىفتتا تۈيۈقسىز كاشىلا كۆرۈلۈپ، ئۇلار خەتەرلىك ئەھۋالدا قالىدۇ، بۇنى كۆرگەن ھېمىڭۋاي دەرھال بېرىپ، لىفتنىڭ سىمىغا ئېسىلىۋالىدۇ، كېيىن يەنە تۆت بالا كېلىپ ئۇنىڭغا ياردەملىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۈچ ئايال خىزمەتچى خەتەردىن قۇتۇلۇپ قالىدۇ.»

مەكتەپتىكى ئەڭ ئاخىرقى ئىككى يىلدا، ھېمىڭۋاي پۈتۈن زېھىن - قوۋۋىتىنى يېزىقچىلىققا قارىتىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىنگلىز تىلى ئوقۇتقۇچىلىرى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئوقۇغۇچى بولۇپ قالىدۇ. بەزى دەرسلەر كاۋچوك دەرىخىدە نەقىش چىقىرىلىپ ياسالغان ناھايىتى چىرايلىق بىر كۈلۈبتا ئۆتۈلەتتى. ئوقۇغۇچىلار ئېسىل خۇرۇم ئورۇندۇقلاردا ئولتۇرۇپ دەرس ئاڭلايتتى. مارگارېت دىكسون ئۇلارغا يېڭى چىققان ئاساسلىق ئەدەبىي ژۇرناللاردىن ئوقۇپ بېرەتتى. ئۇنىڭ بۇ ئەمەلىي ھەرىكىتى ئەينى چاغدا مەكتەپتە ناھايىتى چوڭ تەسىر قوزغىغان. ھېمىڭۋاي ۋە ئۇنىڭ بەزى تەنھەرىكەتچى ئاغبىنلىرىمۇ ئۆزلىرىنىڭ مەكتەپ گېزىتى «ئېگىز ئىلەڭگۈچ» كە داۋاملىق ماقالە يېزىپ تۇرغان. ئۇلار بەزى تەنھەرىكەت مەخسۇس ئىستون يازغۇچىلىرىغا تەقلىد قىلىپ قىسقا، ئاممىباب ماقالىلەرنى يېزىپ تۇرغان. ئۇلار تەقلىد قىلىشنى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان يازغۇچىلاردىن بىرى لايئوتېۋ تەخەللۇسىدا «چىكاگو مۇنبەر گېزىتى» دە دائىم ماقالە ئېلان قىلىپ تۇرىدىغان زىنلادنا ئىدى. ھېمىڭۋاي ھەر ھەپتىدىكى مەخسۇس ئىستون ماقالىلىرىدە ئۆزىنىڭ نەتىجىلىرى